

Η ΑΣΠΡΑΙΣ ΤΡΙΧΕΣ

ΚΑΤΑΣΠΡΑΙΣ τρίχες, μῶλεγε
Ἡ κορασιὰ γελῶντας,
Εἰς τὸ ξανθὸ κεφάλι σου
Μὲ λύπην μου θωρῶ.

• Ἐγέρασες, μοῦ ἐφώναζε
Τὸ στόμα μου φιλῶντας,
• Πάντοτε ὡς νιὸ σ' ἀγάπησα,
Μὰ ὡς γέρο σὲ μισῶ. •

Τὰ χρόνια, ἐγὼ τῆς ἔλεγα
Κλειῶντας τὴν ἑς τὴν ἀγκάλην,
Ἄκομιν δὲ μ' ἐγέρασαν,
Μὰ ἢ λύπαις καὶ καῦμοι.

Κι' ἂν λίγαις τρίχες κατάσπραις
Φαίνονται ἑς τὸ κεφάλι,
Τὰ χρόνια σημαδεύουνε
Ποῦ μ' ἄρπαξες ἐσύ.

[Ζάκυνθος]

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΟΚΗΣ